

Sommertur langs Sørlandskysten

Hyggelig gågate i Tvedestrand byr på gode handlemuligheter.

Sykelsti uten midtstripe, må betegnelsen bli om det blir smalere nå.

Tvedestrand's gjestehavn er lagt til rette for bobiler.

– Det blir dyrt, var kommentarene da vi ytre ønske om å legge sommerturen langs Sørlandskysten for noen år siden. - Nåvel, tenkte vi, - den samme innvendingen fikk vi innen turen til Nord-Norge også. "Det blir dyrt og langt", var omkvedet den gangen. Ja, langt ble det, men ikke så dyrt som advarslene lød. - Skeptikerne får nok rett nå som planen er å "gjøre" Sørlandet nærmest midt i fellesferien, måtte vi stilltiende medgi.

Men dyrt, hva er det? Jo, det kan fort bli det om man vil bo på hotell og er henvist til å spise på restaurant hver dag. Det var ikke vår plan, vi skulle leve i bobilen, og med nytt solpanel på taket ville vi være selvforsynt med det meste. Det eneste planlagte var konserten med Magnus Grønneberg i Kristiansand, samt et håp om å nå til Flekkefjord innen vi snudde.

Innledningen var et lite "cruise" fra Strømstad til Sandefjord, hvor vi koste oss på soldekket med en enkel lunch under overfarten. Taxfree-mulighetene ble også utnyttet innen vi rullet mot bobilplassen ved havnen. Den var overfylt, så vi la kursen mot Langesund, og fant oss en plass på Smietangen. Etter en liten rusletur gjennom den gamle bydelen med hvite hus ut mot fjorden, fant vi oss til rette på utestedet Victoria hvor vi lot feriefølelsen sige inn.

Dagen etter fulgte vi kystveien mot Risør hvor vi koblet oss til strøm på den fint tilrettede bobilparkerings ved innfartsveien, før vi ruslet ned til sentrum ved pollen og småhandlet litt i de spennende butikkene i koselige sørlandshus langs de pittoreske gatene.

Neste dag bestemte vi oss for å legge kursen mot Lillesand, hvor vi hadde gode minner fra et tidligere opphold. Etter litt venting på Kokkenes kunne vi rulle inn til en bobilplass som ble ledig. Derfra ruslet vi inn til "Sjøbua" for en enkel lunch, hvor vi observerte P4s radiotrailer og folkelivet på torget. Senere kunne vi nyte ettermiddagen i solsteken på bryggekannten med en god bok, kun avbrutt av hyggeprat med bobilnaboer. Vi ble fort enige om at det var servicevennlig, men noe overraskende, med søndagsåpne butikker midt i det s.k. bibelbeltet.

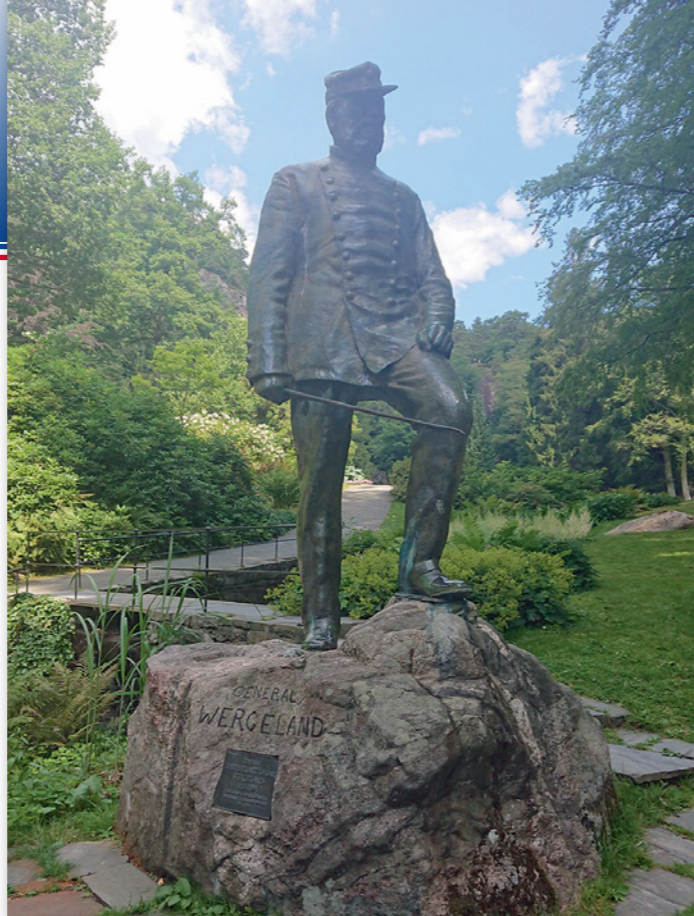
Selv om vi gjerne kunne blitt lenger i Lillesand, anså vi det for smart å sikre oss en plass på bobilparkeringsen i

Nå som vi står ved innledningen til en ny "korona-sesong" med bobilen, kan det være greit å ta et tilbakeblikk til en tur vi gjorde langs Sørlandskysten, da pandemi-begrensningene ikke var så påtagelige som i fjor. Det går jo an å håpe

på at det kan bli like enkelt å reise i år slik det var den sommeren som ble preget av et pågående fotball-EM:

Olavsundet utenfor Søgne og Åros camping åpnet seg for kong Olav da han flyktet fra fiendene sine.

General Wergeland (dikterens bror) anla med hjelp av sine soldater og Kristiansands byselskap Ravnedalen som rekreasjonsområde for byens borgere i perioden 1874-78.

Risør har lagt forholdene til rette for bobilgjester.

Smietangen i Langesund ligger fint mot leden til danskebåtene.

Flekkefjords bobilplass ligger fint til nær sentrum, og har funksjonelle serviceopplegg.

Uvant plassinndeling på Odderøya i Kristiansand.

Kristiansand så tidlig som mulig. På asfalten ut mot Bendiksbukta var det fullt, så vi valgte gressplassen opp mot Odderøya fort, hvor avgrensningene mellom bobilene var markert med grøfter. Litt uvant, men funksjonelt med tanke på sikkerhetsavstander.

Man har liksom ikke vært i Kristiansand uten litt window-shopping i Markens. Vi la turen mot sentrum neste dag, og gikk

innom den flotte Domkirken ved torvet, innen vi bevilget oss en lunch på Dampbageriet. På hjemveien var vi innom Vest-Agders skipsfartsmuseum og fikk oss en kaffe i strandkanten hvor vi kunne betrakte mange flotte og historiske fartøyer.

Utpå kvelden ruslet vi inn mot bystranda med et håp om å få plass ved storskjermen der, men der var det overfylt. Vi fortsatte til Christiansand Grill & Bryggeri hvor vi sammen med

hyggelige folk kunne bivåne at Frankrike slo Belgia 1-0 i de innledende EM-kampene.

Neste morgen ringte jeg restaurant Generalen i Ravnedalen for å høre om det var mulig å campe der i forbindelse med kveldens konsert, hvilket gikk helt greit. Vi fant frem, og ble anvist en plass nær hekken ved innkjøringen.

Vi ruslet en tur i rekreasjonsområdet som general Wergeland anla i sin tid. På returen gikk vi innom caféen for å rekognosere innen kveldens konsert. Kun middagsgjester fikk reservert plasser. Vi spiste i bilen, men var der i god tid og fant oss til rette nær utescenen. Ventetiden ble kortet med noe godt i glasset samt å titte til EM-kampen mellom Kroatia og England på mobilen. Vårt barnebarn; fotballguruen Oliver, mente at Kroatia ville vinne. Og han fikk rett, England røk ut av EM etter et tap på 2-1, slik han spådde.

Ved nitiden kom "gamlesjefen" i CC Cowboys ruslende inn på scenen med kassegitaren, og ga til beste et virtuost

gitarspill med både nye og gamle hitlåter. Han uttrykte det som er alle låtskrivers dilemma; nemlig at de synes deres nyeste er de beste låtene, mens publikum gjerne vil høre de gamle hitene. Mot slutten gjorde Fredrikstad-karen kort prosess, og overlot regien til publikum, hvor vi kunne rope ut låtønsker som "Tigergutt", "Damene på Domus", "River i", eller "Et skolebrød i store fri". Grønneberg'n oppfylte de flestes ønsker der han spilte og sang oss inn i den varme sommernatten, ispedd små anekdoter fra et fargerikt turnéliv.

Selv om vi mente at vi hadde pakket mye og variert før turen, så er det enkelte favorittplagg som trenger en vask etter noen dager. Følgelig bestemte vi oss for Åros camping i Søgne neste dag. Derfra hadde fruene gode minner med døtrene under en campingtur på 90-tallet. Vi fikk kjørt noen maskinvasker og dusjet uten tanke på vannforbruket. Dessuten ble vi med på båtturen ut gjennom Olavsundet via Ny Hellesund, mens vi fikk repetert sagnet om dette trange sundets tilblivelse: Kong

VestAgders skipsfartsmuseum kunne by på fin utsikt til flotte veteranbåter fra cafébordene.

Domkirken i Kristiansand er et flott skue.

Hollenderbyen i Flekkefjord.

Bakkeskåt i Tvedestrand er den trange innkjøringen til bobilplassen på brygga. Der innenfor Broms bakeri lå bussholdeplassen i sin tid. Om busser kom seg inn her, burde vi vel saktens klare det også. Broms rundstykker kan anbefales.

Olav II Haraldson (senere "den Hellige") flyktet fra sine fiender mot land, der en liten kløft i fjellet åpnet seg til å bli en seilbar led for kongens skip, mens et skjær (som nå kalles Trollkjær-ringa) plutselig dukket opp i sundet, som Olavs forfølger gikk på og forliste ved.

Med mytene fra vikingtiden friskt i bakhodet, var det greit å legge veien om den restaurerte Spangereidkanalen neste dag. Den skriver seg opprinnelig fra 700-tallet, og gjorde det mulig

å seile med vikingskip gjennom Lindesneshalvøya for å unngå det værharde Lindesneset, noe småbåter fortsatt kan utnytte. Vår informasjon tilsa at det skulle være en bobilparkering ved kanalen, men ved ankomst viste den seg å være stengt og nedlagt. Derfor ble det en sen lunch ved kanalen med slækking solveggen, innen vi bestemte oss for å legge turen mot Lyngdal og campingplassen der, innen det ble for sent. Om veien hadde vært smal ut til Spangereid, så ble den ikke særlig bredere mot

Naust i stedet for garasjer i leilighetskomplekset tett ved bobilplassen i Flekkefjord.

Dresinsykling er mulig fra Flekkefjord sentrum.

Sprangereidkanalen slik den fremstår etter "gjenåpningen" i 2007. I vår tid er det langt mellom vikingskipene riktignok.

Lyngdal. – Blir det smalere nå, er betegnelsen sykkelsti, utbrøt fruene som rattet bobilen frem mellom skrenter og stup. Vel fremme var campingplassen full. Samtidig fant vi ut at det ville vært mulig å fricampe ved Lindesnes fyr, ute i havgapet, men vi var overmette på smale veier for i dag, så vi fortsatte mot Flekkefjord.

Der overnattet vi på den fine bobilplassen underveis hjem fra sykkel-VM året i forveien, og standarden var fortsatt like høy kunne vi slå fast, mens vi sikret oss en plass i solen. Byen er verdt et lengre besøk enn det vi unnet oss, men vi fikk da en spasertur gjennom de smale gatene i Hollenderbyen. Var også innom bokhandelen, og sikret oss noen fotballkalendere til våre fotballinteresserte barnebarn, på shopping-turen gjennom byen.

Utpå ettermiddagen, mens fruene nøt solen, ruslet jeg bort til dresinstasjonen ved Amfi-senteret. Derfra tilbys det dresinsykling på den tidligere Flekkefjordbanen til Bakkeleivi. En tur på 4 timer tur-retur gjennom 17 tunneler, noe vi ikke bevilget oss tid til.

Men ifølge noen bekjente som har gjort turen, er den en opplevelse. De anbefaler å bringe med mat og drikke, samt varmt tøy da det kan være ganske kjølig i tunnelene.

Flekkfjord innebar at sommerturens mål var nådd, så dagen etter startet vi på hjemmeveien uten tanke for hvor vi skulle overnatte. Utpå dagen så jeg på nettet at i Tvedestrand var det etablert en ny bobilparkering, riktignok uten strøm, men i en innkjøringsfase ville den være gratis for besøkende. Det hørtes forlokkende ut, men vi fant ikke frem, grunnet manglende koordinater. Derfor trillet vi ned til turistkontoret ved havnen. De servicemindede unge karene var også usikre på beliggenheten, men om vi kom oss gjennom det smale smuget ut mot gjestehavnen kunne vi parkere på bryggekannten, fortalte de. Der var det bare å koble seg til strøm forutsatt at vi betalte havneavgiften i automaten, tilføyde de smilende.

Vi lirket oss gjennom det trange smuget mot den gamle bussstasjonen, hvor vi etablerte oss med utsikt til gjestehavnen, og "Dags pub" i ryggen. Noe som passet oss godt, da de hadde rigget til storskjerm innendørs så gjestene kunne se kampene i fotball-EM. Tiltaket var så populært at rettene på menyen var nærmest utsolgt, men vi fikk servert hver vår wienertoast med chips og en halvliter til. Innen det ble stinn brakke, sikret vi oss en plass med fri sikt til storskjermen, hvor det var klart for finale mellom Kroatia og Frankrike. Alle på puben holdt med Frankrikes landslagsdrakt, og snart ble pubens godlynte "mobbeoffer". Men det var han som kunne triumfere til slutt da

Retrobasert manufaktur blant bokbyens antikvarier.

Frankrike vant 4-2. Etter kampen ruslet vi til den amerikanskinspirerte "Burgers and Shakes", hvor vi fikk oss noe enkelt å bite i til kvelds.

Neste morgen fulgte jeg bryggepromenaden til Broms bakeri som duftet av nystekt bakst, og sikret oss ferske rundstykker til frokost. Man kan jo ikke ha vært i Tvedestrand uten å ha ruslet gatelangs gjennom trange gater og vært innom en av bokhandlene eller antikvariatene som "bokbyen" er kjent for. Så snart impulsjøpene var på plass i bobilen, la vi i vei hjemover via Bastøfergen.

Ved hjemkomst kunne vi sette to streker under sluttsummen for ferieregnskapet. Med diesel, overnatting, shopping, restaurantbesøk og konsertbilletter, havnet vi på knapt 20.000,- for en tur på rundt fjorten dager. Altså tredjeparten av det en index-familie brenner av på en sydentur. Skjønt om vi hadde hatt med barnebarn burde vi nok ha plussert på noen tusenlapper, men like fullt viser turen at det går an å ha en opplevelsesrik ferietur i Norge uten å gå på sparebluss.

Denne turen langs Sørlandskysten påvirket oss til å legge sommerturene innen landets grenser de påfølgende sesongene også. Etter noen somre er vi overbevist om at Norge er et utmerket ferieland. Så om korona-restriksjoner kan føre til stengte grenser i år, er det ingen grunn til å fortvile: Opplevelsene står i kø her hjemme.

Tekst og foto: Torodd Lie